

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/69/2022
Identifikačné číslo spisu: 6119420489
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:6119420489.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Všeobecnej úverovej banky, a.s., Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpenej Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Poprad, Námestie svätého Egídia 40/93, IČO: 44 250 029, proti žalovanému W. C., narodenému XX. W. XXXX, A. C. D., o zaplatenie 12 711,54 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Csp/57/2020, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 24. júna 2021 č. k. 22CoCsp/44/2020-75, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 22. júla 2020, č. k. 7Csp/57/2020-60 zastavil konanie a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia 12 711,54 eura s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný dňa 23. augusta 2015 zneužil osobné údaje svojej v tom čase manželky X. C., sfaľoval jej podpis a od žalobkyne vylákal plnenie zo zmluvy o poskytnutí úveru vo výške 6 877,78 eura. Žalovaný sa k skutku priznal v priebehu trestného stíhania, ktoré však bolo okresnou prokuratúrou zastavené z dôvodu neúčelnosti. Predmetná zmluva bola rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 11. septembra 2017, č. k. 10C/421/2012 určená za neplatnú. V dôsledku konania žalovaného vznikla žalobkyňi majetková škoda vo výške 12 711,54 eura, ktorú sumu pre neplatosť zmluvy nikto nespláca. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že na majetok žalovaného bol vyhlásený oddlžovací konkurz uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 3. júla 2018, sp. zn. 2Odk/337/2018 podľa § 167a zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o konkurze a reštrukturalizácii“). Vzhľadom na skutočnosť, že na žalovaného bol vyhlásený konkurz a povolené oddlženie pred začatím súdneho konania, pričom v konaní je uplatnená pohľadávka žalobkyne, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze a mala byť uplatnená v konkurze, súd prvej inštancie konanie zastavil. Poukázal pritom na

ustanovenie § 166 ods. 1, § 166a ods. 1, § 167e ods. 1 a § 167v zákona o konkurze a reštrukturalizácii. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 256 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) uznesením z 24. júna 2021, č. k. 22CoCsp/44/2020-75, potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie a stranám nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd vo svojom uznesení uviedol, že preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie a na zdôraznenie správnosti dodal, že v predmetnom konaní si žalobkyňa uplatnila pohľadávku v zmysle § 166a zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorú bolo možné uplatniť iba v konkurze. Odvolací súd mal za to, že tvrdenia odvolateľa, že v predmetnom konaní je uplatňovaná nedotknuteľná pohľadávka v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) zákona o konkurze a reštrukturalizácii nemôžu obstáť. Poukázal na to, že sama žalobkyňa uviedla, že trestné stíhanie žalovaného bolo okresnou prokuratúrou zastavené z dôvodu neúčelnosti na základe toho, že žalovaný už bol právoplatne odsúdený a bol mu uložený primeraný trest. Žalovaný však nebol právoplatným rozhodnutím súdu uznaný vinným zo spáchania trestného činu v dôsledku konania, ktorým by vznikla žalobkyni majetková škoda spôsobená úmyselne. Vzhľadom na uvedené, podľa názoru odvolacieho súdu nemožno konštatovať, že by išlo o pohľadávku, ktorej sa oddĺženie netýka a je zachovaná v celom rozsahu, keďže trestné stíhanie žalovaného za uvedený skutok bolo okresnou prokuratúrou zastavené z dôvodu neúčelnosti, pričom žalovaný nebol právoplatne odsúdený za toto konanie a nebol mu ani uložený žiaden trest. Záverom odvolací súd konštatoval, že boli naplnené predpoklady, na základe ktorých odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1, 2 CSP napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

3. Uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu napadla včas podaným dovolaním žalobkyňa. Prípustnosť dovolania vyvodzovala žalobkyňa z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu žalobkyňa uviedla právnu otázku, od ktorej malo závisieť rozhodnutie odvolacieho súdu, a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu doposiaľ nebola vyriešená: „Vzťahuje sa ustanovenie § 166c ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii aj na pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním, za ktorej spôsobenie nebol páchatel právoplatne odsúdený a nebol mu uložený trest?“. Dovolaciemu súdu navrhla, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil dovolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, len ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne podanie dovolania nepripúšťa, nemožno rozhodnutie odvolacieho súdu úspešne napadnúť dovolaním; rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

6. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

7. Podľa ustanovenia § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

8. Podľa § 357 písm. a) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania.

9. Keďže napadnutým rozhodnutím odvolací súd rozhodol o odvolaní dovolateľky proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) CSP, prípustnosť dovolania nemôže v zmysle § 421 ods. 2 CSP založiť ani (prípadne) nesprávne právne posúdenie veci. Prípustnosť dovolania proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu, ktorú dovolateľka vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, je teda vylúčená podľa § 421 ods. 2 CSP, keďže v prejednávanej veci dovolateľka napadla uznesenie odvolacieho súdu, ktorým tento rozhodol o odvolaní dovolateľky proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dovolací súd odmietol dovolanie žalobkyne podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP v zmysle § 447 písm. c) CSP.

11. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.